

Arrest

**nr. 337 053 van 3 december 2025
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BUYSSE
Korte Van Ruusbroecstraat 48
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 12 augustus 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende diende op 14 augustus 2023 diende verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in functie van zijn vader, van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 14 februari 2024 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 15 maart 2024 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Op 11 augustus 2025 neemt de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Turnhout een beslissing tot weigering van de postnatale erkenning door verzoeker van het kind J. S. E. J..

1.5. Op 12 augustus 2025 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ KEMPEN N-O op 12/08/2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer,:

naam: W.

voornaam: U. R.

geboortedatum: [...].07.1991

geboorteplaats: P.

nationaliteit: Suriname

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

X 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan partner

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van gewapende weerspanningheid

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 18/02/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 01/08/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene kwam in juli 2023 de Schengenzone binnen in het bezit van een visum C, afgegeven door de Nederlandse Ambassade in Paramaribo. Garant/gastheer voor deze aanvraag was R. M. uit Amsterdam en als doel van het visum werd familiebezoek vermeld. Betrokkene keerde echter niet meer terug naar Suriname en diende op 14.08.2023 in de gemeente Niel een aanvraag gezinshereniging in met zijn vader, T. E. W. van Nederlandse nationaliteit, in toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980. Deze aanvraag werd op 18.12.2023 geweigerd. Deze beslissing werd op 14.02.2024 aan betrokkene betekend.

Betrokkene verklaart geen relatie meer te hebben in België en verklaart met zijn ex-partner een kind te hebben. Hij verklaart dat zijn vader in België woont en verblijfsrecht heeft. Betrokkene verklaart zelf geen medische problemen te hebben en brengt geen bewijs aan van enige medische problematiek.

Betrokkene diende op 07/05/2025 op de gemeente Turnhout een aanvraag in tot erkenning minderjarig kind.

Deze erkenning werd door de gemeente geweigerd op 12/08/2025 gelet op artikel 330/1 en 330/2 van het Burgerlijk Wetboek; gelet op de resultaten van het gevoerde onderzoek door het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout en gelet op het negatieve advies d.d. 11.08.2025 van de Procureur des Konings te Turnhout.

Uit het gevoerde onderzoek zijn voldoende elementen naar voren gekomen waaruit blijkt dat de intentie van de erkenner er kennelijk enkel op gericht is om voor zichzelf, voor het kind en/of voor de ouder wiens afstamming reeds vaststaat en die een voorafgaande toestemming voor de erkenning moet verlenen, een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat is verbonden aan de vaststelling van een afstammingsband.

Deze beslissing is genomen op basis van volgende elementen:

- Verblijfsvoordeel voor de erkenner

Meneer Walker kwam op 26 juli 2023 het Schengengebied binnen via Nederland met een Nederlands visum voor familiebezoek (kort verblijf). Hij is onmiddellijk doorgereisd naar België en vroeg op 14 augustus 2023 gezinshereniging aan met zijn vader, E. T. W.. Het is dus duidelijk dat meneer niet louter op familiebezoek kwam, maar zich permanent bij zijn vader wou komen vestigen. Er is dus sprake van visumomzeiling. De aanvraag gezinshereniging met zijn vader werd geweigerd en er werd op 15 maart 2024 een bevel om het grondgebied te verlaten opgemaakt. Sindsdien verblijft meneer illegaal in België.

De erkenning van het Nederlands kind opent het langverwachte verblijfsrecht voor meneer in België, die inmiddels al meer dan 2 jaar illegaal op het grondgebied verblijft.

-Twijfels biologisch vaderschap – zeer snelle gang van zaken

Mevrouw J. kwam op 15 oktober 2019 naar België als EU-student. Ze beviel op 16 december 2019 van een zoon, J.G. die op 26 oktober 2022 werd erkend door de Nederlandse D. F.D.. Mevrouw stond tot 19 oktober 2023 ingeschreven op hetzelfde adres als de vader van haar eerste kind. Het is niet geweten wanneer, hoe en of hun relatie effectief ten einde kwam. Slechts een dik half jaar later raakt mevrouw zwanger. Er ligt geen DNA-verslag voor van wie de vader van het kind is. Er wordt evenmin bewezen dat de heer W. en mevrouw J. al een relatie hadden tijdens de periode van verwekking (juni 2024). Mocht er wel al sprake geweest zijn van een relatie, dan is er ook sprake van een ongelooflijk snelle gang van zaken. Amper 8 maanden nadat mevrouw niet meer samenwoont met de vader van haar oudste kind wordt ze al zwanger (mogelijks) van de heer W.. Dit getuigt van een enorm snelle gang van zaken en doet twijfels rijzen over het duurzaam karakter van hun relatie. Betrokkene verklaart op 12/08/2025 eveneens dat de relatie werd beëindigd.

-Geen bewijzen invulling vaderrol

Er wordt niet bewezen dat meneer aanwezig was tijdens de controles bij de gynaecoloog of Kind & Gezin, noch dat hij op enige manier bijdraagt in de opvoeding van het kind. Hoewel een klassiek politieel onderzoek met verhoren niet mogelijk was gezien meneer zijn psychische toestand (zie infra), lieten betrokkenen ook na om enig bewijs rond de invulling van de vaderrol van meneer bij te brengen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand. Dit ondanks herhaalde vraag van de ambtenaar om zowel relatiebewijzen als bewijzen van de vader-dochterband bij te brengen. Mevrouw wordt op 18 februari 2025 gecontacteerd door de politie over een stand van zaken betreffende meneer zijn psychologische toestand. Ze meldt dat ze een relatie hebben, maar dat meneer slechts af en toe bij haar verblijft. Hij verblijft de rest van de tijd bij zijn vader in Niel. Dit doet twijfels rijzen over de daadwerkelijke samenwoning tussen meneer en mevrouw. Meneer nam dus waarschijnlijk geen dagdagelijkse zorgen op voor het kind, gezien hij mogelijks meer bij zijn vader dan bij mevrouw verbleef. Er kan dus ook geen vermoeden bestaan dat hij effectief voor

het kind heeft gezorgd als deel van de gemeenschappelijke huishouding want hij woonde niet eens permanent samen met de moeder.

-Relatief groot leeftijdsverschil

Mevrouw is nog zeer jong, namelijk slechts 25 jaar oud. Meneer is 9 jaar ouder, wat op deze leeftijd een groot verschil is.

-Erkenning niet in het belang van het kind

Verder is de erkenning zeker niet in het belang van het kind. Er wordt vooreerst geen bewijs bijgebracht van het biologisch vaderschap van meneer. Verder werd meneer ook op 24 november 2024 gearresteerd op het adres van mevrouw. Ze was op dat moment zwanger van het te erkennen kind. Meneer gedroeg zich gewelddadig ten opzichte van mevrouw en was op dat moment psychisch volledig van de kaart. Mevrouw ging gaan schuilen bij de buurvrouw, samen met haar oudste kind. Meneer heeft mevrouw en haar kind meegesleurd en stond te bonken op de deur van de burens. Verder gedroeg meneer zich ook nog eens agressief tegen de politie waarbij hij heeft getracht om het vuurwapen van een politieagent uit het holster te trekken, evenals een wapenstok. Meneer wordt gedwongen opgenomen in het OPZ Geel en verblijft daar tot januari 2025. Begin juni 2025 krijgt meneer het opnieuw lastig. Hij komt op 13 juni bij de politie langs, wil graag aangifte doen, maar brengt geen duidelijke strafbare feiten naar voor. Hij is verward, smijt zijn medicatie op tafel en zegt dat hij deze niet meer neemt en ook niet meer zal nemen. Hij stelt ook dat hij terug naar Suriname wil. Op 15 juni 2025 biedt hij zich opnieuw aan bij de politie met het kind dat hij wenst te erkennen en maakt melding van moeilijkheden tussen hem en mevrouw. Op 16 juni 2025 wordt er een dossier verontrustende opvoedingssituatie opgestart gezien de mentale problemen van meneer. Meneer komt met het kind op 17 juni 2025 aan het stadhuis van Arendonk mensen lastigvallen en bedelen om eten, aangezien mevrouw weg zou zijn. Hij wordt verbaal agressief aan het loket en de politie moet hem uit het gebouw verwijderen. Het is uit den boze dat meneer zich op dergelijke wijze gedraagt in het bijzijn van een kind van amper 3 maanden oud.

Mevrouw komt haar kind ophalen aan het gemeentehuis. Op 19 juni 2025 loopt meneer plots naakt op straat ter hoogte van zijn woning. De minderjarige kinderen van de burens waren getuigen van dit tafereel. Er werd een pv exhibitionisme aangemaakt. Hij wordt voor de feiten van exhibitionisme gearresteerd en uiteindelijk ook gecoëloqueerd gezien hij niet voor rede vatbaar is.

Mevrouw ging in juli 2025 met de twee kinderen een hele periode naar Suriname. Bij terugkomst heeft mevrouw de binnendeuren afgesloten en is ze met haar twee kinderen ondergedoken. Ze wenst geen relatie meer met meneer. Meneer contacteert op 2 augustus 2025 de politie dat hij niet meer in huis kan. Hij doolt vervolgens enkele dagen in Arendonk rond en biedt zich tussen 4 en 6 augustus dagelijks aan bij het politiekantoor. Op 7 augustus 2025 moet de politie terug tussen beiden komen. Mevrouw was alleen teruggekeerd naar huis om de huissleutels van meneer terug te krijgen. Dankzij de bemiddeling van de politie geeft meneer uiteindelijk de huissleutel af en vertrekt mevrouw terug naar het adres waar zij momenteel met haar kinderen verblijft. Mevrouw zou diezelfde dag nog worden verhoord door de politie. Zij vraagt echter of het nog nodig is aangezien ze haar aanvraag tot erkenning eigenlijk wil stopzetten. Mevrouw komt uiteindelijk niet opdagen voor verhoor en de politie kan haar niet meer bereiken. Een erkenning van een kind door een gewelddadig en psychisch ziek persoon, die mogelijk niet eens de biologische vader van het kind is, is niet in het belang van het kind. Bovendien bestaat er gegronde twijfel of de moeder wel toestemt met de erkenning, gezien ze aan de politie heeft verklaard dat ze de aanvraag wenst stop te zetten. Zonder toestemming van de moeder kan er geen erkenning plaatsvinden.

De vader van betrokkene verblijft in België. Echter het feit dat de vader van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die geen enkele vorm van respect heeft voor haar wetten en regels, overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden in het kader van artikel 8 EVRM.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan partner

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van gewapende weerspanningheid

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 18/02/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 01/08/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan partner

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen
Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon
Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van gewapende weerspanningheid
Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 18/02/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen
Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar
Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon
Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 01/08/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Suriname.

*In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, E.V., attaché, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie,
de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie PZ KEMPEN N-O
en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas,
de betrokkene, W., U. R., op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 12/08/2025"*

1.6. Op 12 augustus 2025 wordt eveneens een inreisverbod opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing (bijlage 13sexies), die als volgt gemotiveerd is:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ KEMPEN N-O op 12/08/2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer:

Naam : W.

voornaam : U. R.

geboortedatum : [...].07.1991

geboorteplaats : P.

nationaliteit : Suriname

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 12/08/2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

☐ *2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan partner

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van gewapende weerspannigheid

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 18/02/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 01/08/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart geen relatie meer te hebben in België en verklaart met zijn ex-partner een kind te hebben. Hij verklaart dat zijn vader in België woont en verblijfsrecht heeft. Betrokkene verklaart zelf geen medische problemen te hebben en brengt geen bewijs aan van enige medische problematiek.

Betrokkene diende op 07/05/2025 op de gemeente Turnhout een aanvraag in tot erkenning minderjarig kind.

Deze erkenning werd door de gemeente geweigerd op 12/08/2025 gelet op artikel 330/1 en 330/2 van het Burgerlijk Wetboek; gelet op de resultaten van het gevoerde onderzoek door het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout en gelet op het negatieve advies d.d. 11.08.2025 van de Procureur des Konings te Turnhout.

Uit het gevoerde onderzoek zijn voldoende elementen naar voren gekomen waaruit blijkt dat de intentie van de erkenner er kennelijk enkel op gericht is om voor zichzelf, voor het kind en/of voor de ouder wiens afstamming reeds vaststaat en die een voorafgaande toestemming voor de erkenning moet verlenen, een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat is verbonden aan de vaststelling van een afstammingsband.

Deze beslissing is genomen op basis van volgende elementen:

- Verblijfsvoordeel voor de erkenner

Meneer W. kwam op 26 juli 2023 het Schengengebied binnen via Nederland met een Nederlands visum voor familiebezoek (kort verblijf). Hij is onmiddellijk doorgereisd naar België en vroeg op 14 augustus 2023 gezinshereniging aan met zijn vader, E. T. W.. Het is dus duidelijk dat meneer niet louter op familiebezoek kwam, maar zich permanent bij zijn vader wou komen vestigen. Er is dus sprake van visumomzeiling. De aanvraag gezinshereniging met zijn vader werd geweigerd en er werd op 15 maart 2024 een bevel om het grondgebied te verlaten opgesteld. Sindsdien verblijft meneer illegaal in België.

De erkenning van het Nederlands kind opent het langverwachte verblijfsrecht voor meneer in België, die inmiddels al meer dan 2 jaar illegaal op het grondgebied verblijft.

-Twijfels biologisch vaderschap – zeer snelle gang van zaken

Mevrouw J. kwam op 15 oktober 2019 naar België als EU-student. Ze beviel op 16 december 2019 van een zoon, J.G. die op 26 oktober 2022 werd erkend door de Nederlandse D. F.D.. Mevrouw stond tot 19 oktober 2023 ingeschreven op hetzelfde adres als de vader van haar eerste kind. Het is niet geweten wanneer, hoe en of hun relatie effectief ten einde kwam. Slechts een dik half jaar later raakt mevrouw zwanger. Er ligt geen DNA-verslag voor van wie de vader van het kind is. Er wordt evenmin bewezen dat de heer W. en mevrouw J. al een relatie hadden tijdens de periode van verwekking (juni 2024). Mocht er wel al sprake geweest zijn van een relatie, dan is er ook sprake van een ongelofelijk snelle gang van zaken. Amper 8 maanden nadat mevrouw niet meer samenwoont met de vader van haar oudste kind wordt ze al zwanger (mogelijks) van de heer W.. Dit getuigt van een enorm snelle gang van zaken en doet twijfels rijzen over het duurzaam karakter van hun relatie. Betrokkene verklaart op 12/08/2025 eveneens dat de relatie werd beëindigd.

-Geen bewijzen invulling vaderrol

Er wordt niet bewezen dat meneer aanwezig was tijdens de controles bij de gynaecoloog of Kind & Gezin, noch dat hij op enige manier bijdraagt in de opvoeding van het kind. Hoewel een klassiek politieel onderzoek met verhoren niet mogelijk was gezien meneer zijn psychische toestand (zie infra), lieten betrokkenen ook na om enig bewijs rond de invulling van de vaderrol van meneer bij te brengen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand. Dit ondanks herhaalde vraag van de ambtenaar om zowel relatiebewijzen als bewijzen van de vader-dochterband bij te brengen. Mevrouw wordt op 18 februari 2025 gecontacteerd door de politie over een stand van zaken betreffende meneer zijn psychologische toestand. Ze meldt dat ze een relatie hebben, maar dat meneer slechts af en toe bij haar verblijft. Hij verblijft de rest van de tijd bij zijn vader in Niel. Dit doet twijfels rijzen over de daadwerkelijke samenwoning tussen meneer en mevrouw.

Meneer nam dus waarschijnlijk geen dagdagelijkse zorgen op voor het kind, gezien hij mogelijks meer bij zijn vader dan bij mevrouw verbleef. Er kan dus ook geen vermoeden bestaan dat hij effectief voor het kind heeft gezorgd als deel van de gemeenschappelijke huishouding want hij woonde niet eens permanent samen met de moeder.

-Relatief groot leeftijdsverschil

Mevrouw is nog zeer jong, namelijk slechts 25 jaar oud. Meneer is 9 jaar ouder, wat op deze leeftijd een groot verschil is.

-Erkenning niet in het belang van het kind

Verder is de erkenning zeker niet in het belang van het kind. Er wordt vooreerst geen bewijs bijgebracht van het biologisch vaderschap van meneer. Verder werd meneer ook op 24 november 2024 gearresteerd op het adres van mevrouw. Ze was op dat moment zwanger van het te erkennen kind. Meneer gedroeg zich gewelddadig ten opzichte van mevrouw en was op dat moment psychisch volledig van de kaart. Mevrouw ging gaan schuilen bij de buurvrouw, samen met haar oudste kind. Meneer heeft mevrouw en haar kind meegesleurd en stond te bonken op de deur van de burens. Verder gedroeg meneer zich ook nog eens agressief tegen de politie waarbij hij heeft getracht om het vuurwapen van een politieagent uit het holster te trekken, evenals een wapenstok. Meneer wordt gedwongen opgenomen in het OPZ Geel en verblijft daar tot januari 2025. Begin juni 2025 krijgt meneer het opnieuw lastig. Hij komt op 13 juni bij de politie langs, wil graag aangifte doen, maar brengt geen duidelijke strafbare feiten naar voor. Hij is verward, smijt zijn medicatie op tafel en zegt dat hij deze niet meer neemt en ook niet meer zal nemen. Hij stelt ook dat hij terug naar Suriname wil. Op 15 juni 2025 biedt hij zich opnieuw aan bij de politie met het kind dat hij wenst te erkennen en maakt melding van moeilijkheden tussen hem en mevrouw. Op 16 juni 2025 wordt er een dossier verontrustende opvoedingssituatie opgestart gezien de mentale problemen van meneer. Meneer komt met het kind op 17 juni 2025 aan het stadhuis van Arendonk mensen lastigvallen en bedelen om eten, aangezien mevrouw weg zou zijn. Hij wordt verbaal agressief aan het loket en de politie moet hem uit het gebouw verwijderen. Het is uit den boze dat meneer zich op dergelijke wijze gedraagt in het bijzijn van een kind van amper 3 maanden oud.

Mevrouw komt haar kind ophalen aan het gemeentehuis. Op 19 juni 2025 loopt meneer plots naakt op straat ter hoogte van zijn woning. De minderjarige kinderen van de burens waren getuigen van dit tafereel. Er werd een pv exhibitionisme aangemaakt. Hij wordt voor de feiten van exhibitionisme gearresteerd en uiteindelijk ook gecoöloqueerd gezien hij niet voor rede vatbaar is.

Mevrouw ging in juli 2025 met de twee kinderen een hele periode naar Suriname. Bij terugkomst heeft mevrouw de binnendeuren afgesloten en is ze met haar twee kinderen ondergedoken. Ze wenst geen relatie meer met meneer. Meneer contacteert op 2 augustus 2025 de politie dat hij niet meer in huis kan. Hij doolt vervolgens enkele dagen in Arendonk rond en biedt zich tussen 4 en 6 augustus dagelijks aan bij het politiekantoor. Op 7 augustus 2025 moet de politie terug tussen beiden komen. Mevrouw was alleen teruggekeerd naar huis om de huissleutels van meneer terug te krijgen. Dankzij de bemiddeling van de politie geeft meneer uiteindelijk de huissleutel af en vertrekt mevrouw terug naar het adres waar zij momenteel met haar kinderen verblijft. Mevrouw zou diezelfde dag nog worden verhoord door de politie. Zij vraagt echter of het nog nodig is aangezien ze haar aanvraag tot erkenning eigenlijk wil stopzetten.

Mevrouw komt uiteindelijk niet opdagen voor verhoor en de politie kan haar niet meer bereiken. Een erkenning van een kind door een gewelddadig en psychisch ziek persoon, die mogelijks niet eens de biologische vader van het kind is, is niet in het belang van het kind. Bovendien bestaat er gegronde twijfel of de moeder wel toestemt met de erkenning, gezien ze aan de politie heeft verklaard dat ze de aanvraag wenst stop te zetten. Zonder toestemming van de moeder kan er geen erkenning plaatsvinden.

De vader van betrokkene verblijft in België. Echter het feit dat de vader van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die geen enkele vorm van respect heeft voor haar wetten en regels, overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden in het kader van artikel 8 EVRM.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Eerste middel: schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel; schending van artikel 3 en 8 EVRM;

*Doordat. het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod stellen.
(...)*

Terwijl de bestreden beslissing verwijst naar feiten waarvan verzoeker slechts verdachte is en geenszins naar effectieve veroordelingen. Verzoeker is onschuldig tot het tegendeel werd bewezen en tot wanneer hij werd veroordeeld door een rechtbank in België waardoor zijn schuld vast is komen te staan. De feiten kunnen derhalve niet tegen verzoeker gebruikt worden om aan te tonen dat zijn gedrag de openbare orde zou kunnen schaden daar zij geenszins bewezen overkomen.

Dat verzoeker verder opwerpt dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk melding maakt dat op 24.11.2024 en 19.6.2025 een proces-verbaal werd opgesteld wegens feiten van “ziek persoon” waarna verzoeker gedwongen werd opgenomen.

Uit het medisch attest n.a.v. de procedure tot gedwongen opname blijkt dat verzoeker geen oriëntatie heeft in tijd en ruimte. psychotisch gedrag vertoont en paranoïde uitspraken doet. Verzoeker brengt zijn eigen gezondheid en veiligheid ernstig in gevaar (stuk 3).

In de bestreden beslissing wordt meermaals verwezen naar de mentale problematiek van verzoeker doch hiermee werd geenszins rekening gehouden bij het nemen van de beslissing:

“Hoewel een klassiek politieel onderzoek met verhoren niet mogelijk was gezien mijnheer zijn psychische toestand

“Mevrouw wordt op 18 februari 2025 gecontacteerd door de politie over een stand van zaken betreffende mijnheer zijn psychologische toestand.”

“Meneer gedroeg zich gewelddadig ten opzichte van mevrouw en was op dat moment psychisch volledig van de kaart.”

“Meneer wordt gedwongen opgenomen in het OPZ Geel en verblijft daar tot januari 2025...”

“Hij is verward, smijt zijn medicatie op tafel en zegt dat hij deze niet meer neemt en ook niet meer zal nemen.”

(p.2 bestreden beslissing)

“Hij wordt voor de feiten van exhibitionisme gearresteerd en uiteindelijk ook gecolloqueerd gezien hij niet voor rede vatbaar is...”

“Een erkenning door een gewelddadig en psychisch ziek persoon, die mogelijks niet eens de biologische vader van het kind is, is niet in het belang van het kind...”

(p. 3 bestreden beslissing)

Verzoeker heeft inderdaad een psychische problematiek waarvoor professionele hulp nodig is.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter nergens uit dat verweerder rekening gehouden heeft met deze psychische problematiek bij het nemen van de bestreden beslissing tot verwijdering naar Suriname.

Immers in Suriname, het land waarnaar de repatriëring voorzien is (cf. administratief dossier), is er geen of minstens onvoldoende professionele hulp beschikbaar is voor de behandeling en begeleiding

Daarbij dient er rekening mee gehouden te worden dat verzoeker in Suriname geen familie heeft die hem kan opvangen. In België heeft verzoeker zijn vader. Verweerder heeft met deze elementen geen rekening gehouden.

Verzoeker is duidelijk een kwetsbaar persoon gelet op zijn psychische problematiek en gelet op zijn voormelde sociaal-economische situatie is hij onvoldoende zelfredzaam en onvoldoende omkaderd om een menswaardig leven te lijden in Suriname.

Het feit dat verzoeker deze psychische problematiek zelf niet aanhaalt in het verhoor, doet geen afbreuk aan de noodzaak van een afdoend onderzoek op dit punt.

Het is inherent aan een psychische problematiek dat de betrokkene zelf weinig inzicht heeft in zijn eigen problematiek en, zo hij al inzicht heeft, het niet benoemt.

Hulp van derden (professionele hulp en ondersteuning door een familiaal-sociaal netwerk) is noodzakelijk voor herstel.

Verweerder heeft weet van het bestaan van een psychische problematiek bij verzoeker, zoals blijkt uit de bestreden beslissing zelf.

Het ontbreekt echter aan enig onderzoek of nazicht op dit punt.

Er werd door verweerder geenszins nagegaan wat een repatriëring naar Suriname als gevolg zou hebben voor de gezondheidstoestand van verzoeker.

Verweerder heeft onvoldoende nazicht of onderzoek gedaan betreffende de mogelijkheid voor verzoeker om een menswaardig leven te leiden in Suriname rekening houdende met de persoonlijke prive- en familiale situatie van verzoeker en met in het bijzonder een psychische problematiek, waardoor de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is, de artikelen 3 en 8 EVRM schendt en het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel schendt.”

2.1.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoeker blijk van deze motieven te kennen nu hij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.1.3. De eerste bestreden beslissing motiveert:

“Artikel 7, alinea 1:

- ☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- ☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*
- ☐ *13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.”*

Verzoeker uit in zijn middel geen kritiek op het eerste en derde motief, maar richt zich ten aanzien van het motief met betrekking tot het gevaar voor de openbare orde.

Omtrent het gevaar voor de openbare orde motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan partner

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 24/11/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van gewapende weerspanning Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 18/02/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal met geweld of bedreigingen Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 19/06/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van ziek persoon Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ KEMPEN N-O op 01/08/2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige jonger dan 16 jaar Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, gelet op de herhaling van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

Verzoeker voert aan dat hij nog niet werd veroordeeld en beroept zich op het vermoeden van onschuld zolang hij niet werd veroordeeld. De Raad merkt echter op het vermoeden van onschuld het bestuur niet belet op grond van een eigen onderzoek maatregelen te nemen ter vrijwaring van de openbare orde, ook al hebben de desbetreffende feiten nog geen aanleiding gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling. De acht politieverlagen waarop de bestreden beslissing zich steunt bevinden zich in het administratief dossier. De feiten worden door de verzoeker niet betwist. Uit lezing van deze politieverlagen en van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zich in het recente verleden herhaaldelijk bezondigt aan ernstige gewelddadige feiten.

Bovendien betwist verzoeker noch de feiten, noch de ernst ervan, die geleid hebben tot de verschillende processen-verbaal zoals die blijken uit de stukken van het administratief dossier en waarvan melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing. Hij beperkt zich ertoe te stellen dat hij hiervoor niet strafrechtelijk vervolgd kan worden gezien zijn minderjarigheid. De Raad herinnert er hierbij nog aan dat

Immers werd verzoeker meermaals op heterdaad betrapt én is een veroordeling geen vereiste opdat de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie, op basis van een eigen onderzoek, kan besluiten dat er sprake is van een gevaar voor de openbare orde. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat het onredelijk of onzorgvuldig is van de verwerende partij om ten aanzien van verzoeker maatregelen te nemen ter bescherming van de openbare orde.

Verzoeker betoogt dat de feiten hun oorsprong vinden een zijn psychische toestand, waarvoor hij professionele bijstand krijgt. Hij betoogt dat in Suriname onvoldoende psychische hulp beschikbaar is, waardoor een terugwijzing hem zou blootstellen aan een schending van artikel 3 van het EVRM.

In zoverre verzoekende partij de schending opwerpt van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad er daarbij op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, *N./ Verenigd Koninkrijk*).

Het begrip “*uitzonderlijke gevallen*” werd nader omschreven in de zaak “*Paposhvili / België*” (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: “183. *The Court considers that the “other very exceptional cases” within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness.*” (Het Hof oordeelt dat onder “*andere zeer uitzonderlijke gevallen*” zoals bedoeld in de zaak *N v. Verenigd Koninkrijk* die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM dienen begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 van het EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.).

Verzoeker verklaart dat de psychische hulp in Suriname niet voldoende zou zijn, maar brengt geen enkele informatie bij waaruit kan blijken dat de psychische hulpmogelijkheden in Suriname onbestaande zijn of van

die aard zouden zijn dat hij hierom zou blootstaan aan een schending van artikel 3 van het EVRM. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker geen aanvraag om medische verblijfsregularisatie heeft ingediend omwille van zijn psychische toestand. Verzoeker brengt ook geen medische stukken bij waaruit zijn aandoening zou blijken; evenmin bevinden zich in het administratief dergelijke documenten. Waar verzoeker aanvoert dat hij in het verleden werd gecolloqueerd, legt hij een vonnis neer dat dateert van november 2024. Er blijkt echter dat verzoeker sindsdien nog meermaals werd geïntercepteerd door de politiediensten. Het administratief politieverlag van 12 augustus 2025 vermeldt verder dat verzoeker zich de voorbije maanden op bepaalde momenten heeft gedragen als een psychisch ziek persoon maar daar medicatie voor heeft. De bijgebrachte informatie laat niet toe vast te stellen dat verzoekers actuele mentale toestand verhindert dat de bestreden beslissingen worden genomen. Verder blijkt uit de gegevens van de zaak dat de centrumarts verzoeker op 12 augustus 2025 heeft onderzocht en vastgesteld dat verzoeker geschikt is om in het centrum te verblijven én fit to fly is. In het *“formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling”* d.d. 12 augustus 2025 verklaarde verzoeker ook geen medische problemen te hebben.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij nood heeft aan een familiaal-sociaal netwerk, merkt de Raad op dat verzoeker in het gehoorverslag van 12 augustus 2025 bevestigend antwoordde op de vraag of hij nog familie had in het land van herkomst. Naar aanleiding van het horen op 24 november 2024 verklaarde hij *“veel familie”* te hebben in Suriname.

Het middel, dat geen ruimere draagwijdte heeft, is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Tweede middel,

Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel; schending van artikel 8 EVRM;

*Doordat de bestreden beslissing stelt:
(...)*

Terwijl verzoeker wel degelijk de biologische vader betreft van het minderjarig kind en zijn rol als vader wenst op te nemen.

Verzoeker wenst een procedure tot vaststelling vaderschap op te starten voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Turnhout.

Verzoeker is bereid om in het kader van deze procedure een DNA onderzoek te ondergaan. In dat opzicht zal verzoeker in België aanwezig dienen te zijn om een DNA - staal af te staan.

Het is wel degelijk in het hoger belang van het kind dat het vaderschap wordt vastgesteld.

Het kind heeft recht om op te groeien in aanwezigheid van zijn ouders.

Door geen rekening te houden met alle elementen van de gezinssituatie van verzoeker, is de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd, geeft blijk van onzorgvuldig onderzoek en schending van artikel 8 EVRM.”

2.2.2. In het tweede middel voert verzoeker *in concreto* aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met *“zijn rol als vader”* bij het minderjarig kind. Hij voert aan dat hij zijn rol als vader wenst op te nemen en wenst een procedure tot vaststelling vaderschap op te starten.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing aangaande de erkenning van het kind de volgende motivering bevat:

“Betrokkene diende op 07/05/2025 op de gemeente Turnhout een aanvraag in tot erkenning minderjarig kind. Deze erkenning werd door de gemeente geweigerd op 12/08/2025 gelet op artikel 330/1 en 330/2 van het Burgerlijk Wetboek; gelet op de resultaten van het gevoerde onderzoek door het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout en gelet op het negatieve advies d.d. 11.08.2025 van de Procureur des Konings te Turnhout. Uit het gevoerde onderzoek zijn voldoende elementen naar voren gekomen waaruit blijkt dat de intentie van de erkenner er kennelijk enkel op gericht is om voor zichzelf, voor het kind en/of voor de ouder wiens afstamming reeds vaststaat en die een voorafgaande toestemming voor de erkenning moet verlenen, een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat is verbonden aan de vaststelling van een afstammingsband. Deze beslissing is genomen op basis van volgende elementen:

(...)

-Erkenning niet in het belang van het kind

Verder is de erkenning zeker niet in het belang van het kind. Er wordt vooreerst geen bewijs bijgebracht van het biologisch vaderschap van meneer. Verder werd meneer ook op 24 november 2024 gearresteerd op het adres van mevrouw. Ze was op dat moment zwanger van het te erkennen kind. Meneer gedroeg zich gewelddadig ten opzichte van mevrouw en was op dat moment psychisch volledig van de kaart. Mevrouw ging gaan schuilen bij de buurvrouw, samen met haar oudste kind. Meneer heeft mevrouw en haar kind meegesleurd en stond te bonken op de deur van de burens. Verder gedroeg meneer zich ook nog eens agressief tegen de politie waarbij hij heeft getracht om het vuurwapen van een politieagent uit het holster te trekken, evenals een wapenstok. Meneer wordt gedwongen opgenomen in het OPZ Geel en verblijft daar tot januari 2025. Begin juni 2025 krijgt meneer het opnieuw lastig. Hij komt op 13 juni bij de politie langs, wil graag aangifte doen, maar brengt geen duidelijke strafbare feiten naar voor. Hij is verward, smijt zijn medicatie op tafel en zegt dat hij deze niet meer neemt en ook niet meer zal nemen. Hij stelt ook dat hij terug naar Suriname wil. Op 15 juni 2025 biedt hij zich opnieuw aan bij de politie met het kind dat hij wenst te erkennen en maakt melding van moeilijkheden tussen hem en mevrouw. Op 16 juni 2025 wordt er een dossier verontrustende opvoedingssituatie opgestart gezien de mentale problemen van meneer. Meneer komt met het kind op 17 juni 2025 aan het stadhuis van Arendonk mensen lastigvallen en bedelen om eten, aangezien mevrouw weg zou zijn. Hij wordt verbaal agressief aan het loket en de politie moet hem uit het gebouw verwijderen. Het is uit den boze dat meneer zich op dergelijke wijze gedraagt in het bijzijn van een kind van amper 3 maanden oud.

Mevrouw komt haar kind ophalen aan het gemeentehuis. Op 19 juni 2025 loopt meneer plots naakt op straat ter hoogte van zijn woning. De minderjarige kinderen van de burens waren getuigen van dit tafereel. Er werd een pv exhibitionisme aangemaakt. Hij wordt voor de feiten van exhibitionisme gearresteerd en uiteindelijk ook gecolloqueerd gezien hij niet voor rede vatbaar is. Mevrouw ging in juli 2025 met de twee kinderen een hele periode naar Suriname. Bij terugkomst heeft mevrouw de binnendeuren afgesloten en is ze met haar twee kinderen ondergedoken. Ze wenst geen relatie meer met meneer. Meneer contacteert op 2 augustus 2025 de politie dat hij niet meer in huis kan. Hij doolt vervolgens enkele dagen in Arendonk rond en biedt zich tussen 4 en 6 augustus dagelijks aan bij het politiekantoor. Op 7 augustus 2025 moet de politie terug tussen beiden komen.

Mevrouw was alleen teruggekeerd naar huis om de huissleutels van meneer terug te krijgen. Dankzij de bemiddeling van de politie geeft meneer uiteindelijk de huissleutel af en vertrekt mevrouw terug naar het adres waar zij momenteel met haar kinderen verblijft. Mevrouw zou diezelfde dag nog worden verhoord door de politie. Zij vraagt echter of het nog nodig is aangezien ze haar aanvraag tot erkenning eigenlijk wil stopzetten. Mevrouw komt uiteindelijk niet opdagen voor verhoor en de politie kan haar niet meer bereiken. Een erkenning van een kind door een gewelddadig en psychisch ziek persoon, die mogelijks niet eens de biologische vader van het kind is, is niet in het belang van het kind. Bovendien bestaat er gegronde twijfel of de moeder wel toestemt met de erkenning, gezien ze aan de politie heeft verklaard dat ze de aanvraag wenst stop te zetten. Zonder toestemming van de moeder kan er geen erkenning plaatsvinden. De vader van betrokkene verblijft in België. Echter het feit dat de vader van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is."

De bestreden beslissing houdt aldus wel degelijk rekening met verzoekers intentie om zijn kind te erkennen, maar stelt vast dat deze erkenning werd geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand. Er werd daarbij vastgesteld dat de erkenning niet in het belang van het kind was, en dat de moeder verklaarde dat niet eens zeker was dat verzoeker de biologische vader van het kind is. Het staat bovendien niet vast dat de moeder niet instemt met de erkenning, nu zij verklaarde de aanvraag te willen stopzetten. Met zijn betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat er *in casu* sprake is van een daadwerkelijke gezinsband tussen hem en zijn verklaarde kind (EHRM 8 januari 2009, *Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk*, § 30; EHRM 26 mei 1994, *Keegan/Ierland*, § 43-45; EHRM 1 juni 2004, *L/Nederland*, § 36).

Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT